

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind exercitarea profesiei
de inginer constructor cu drept de liberă practică, precum și
înființarea, organizarea și funcționarea Camerei Inginerilor
din Domeniul Construcțiilor din România**

Analizând propunerea legislativă privind exercitarea profesiei de inginer constructor cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Camerei Inginerilor din Domeniul Construcțiilor din România, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.BP296 din 20.05.2010,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare exercitarea profesiei de inginer constructor cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Camerei Inginerilor din Domeniul Construcțiilor din România.

2. Având în vedere că la art.59 este reglementată o infracțiune, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că Secretarul General al Senatului a mai transmis Consiliului Legislativ două propuneri legislative cu același obiect de reglementare și cu un text asemănător, cu adresa nr.B296 din 05.06.2008 (avizată favorabil sub nr.793/01.07.2008 și clasată de Senat, la data de 22.12.2008) și cu adresa nr.B222 din 29.04.2010 (avizată favorabil cu observații și propuneri, sub nr.651 la data de 27.05.2010).

Observațiile formulate de Consiliul Legislativ în avizul nr.793/01.07.2008 au fost, în cea mai mare parte, însușite în cuprinsul prezentei propuneri.

4. Analizată din perspectiva dreptului Uniunii Europene, propunerea legislativă este strâns legată de normele adoptate la nivelul Uniunii în domeniul **liberei circulații a persoanelor și a serviciilor**, al cărei sediu primar al materiei îl constituie, în prezent, art.45 (libera circulație a lucrătorilor salariați), art.49 (dreptul de stabilire), respectiv art.56 (libera prestare a serviciilor) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), fostul Tratat de instituire a Comunității Europene (TCE), modificat și redenumit prin Tratatul de la Lisabona, semnat la 13 decembrie 2007 și intrat în vigoare la 1 decembrie 2009.

Precizăm că, pentru România, stat membru al Uniunii Europene, în materia profesiilor, **sub aspectul dreptului comunitar derivat**, este aplicabilă Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, actualmente, aceasta fiind transpusă în legislația română.

Directiva 2005/36 are ca obiect stabilirea normelor potrivit cărora **un stat membru, care condiționează accesul la o profesie reglementată sau la exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale (stat membru gazdă)**, recunoaște, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările profesionale obținute în unul sau mai multe dintre celelalte state membre (stat membru de origine) și care permit titularului **respectivelor calificări să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre (art.1).**

În ceea ce privește domeniul de aplicare personală a directivei, art.2 alin.(1) prevede că actul comunitar vizează **pe orice resortisant al unui stat membru**, inclusiv pe membrii profesiilor liberale, care **doresc să exercite o profesie reglementată într-un stat membru**, altul decât cel în care și-au obținut calificările profesionale, **fie cu titlu independent, fie ca salariat.**

În temeiul art.2 alin.(2), fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru, în conformitate cu legislația națională, **exercitarea unei profesii reglementate**, așa cum este definită în cadrul art.3 alin.(1) litera (a) din directivă.

Dispozițiile Directivei 2005/36 nu se aplică dacă, pentru o anumită profesie reglementată, există alte dispoziții specifice vizând

în mod nemijlocit recunoașterea calificărilor profesionale cuprinse într-un instrument distinct de drept comunitar (art.2 alin.3).

Profesia de inginer constructor nu face obiectul unor norme specifice cuprinse în alte instrumente juridice ale Uniunii sau **obiectul unor dispoziții speciale conținute chiar în Directiva 2005/36/CE**, care ar putea conduce la **recunoașterea automată** a titlurilor și calificărilor profesionale, cum este cazul profesiilor de arhitect, moașă, farmacist, medic, asistent medical, medic dentist și medic veterinar. Prin urmare, statele membre au posibilitatea să-și elaboreze propriul cadru juridic în domeniu, concordant cu regulile referitoare la sistemul general de recunoaștere cuprinse în aceeași directivă.

Potrivit prevederilor art.3 alin.(1) lit.a) și alin.(2) din Directiva 2005/36, prin **profesie reglementată** se înțelege o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale (utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii unei anumite calificări profesionale constituie, în special, o modalitate de exercitare), precum și o profesie exercitată de membrii unei asociații sau ai unei organizații prevăzute în anexa I din directivă.

Asociațiile sau organizațiile amintite au ca obiect, în special, promovarea și menținerea unui nivel ridicat în domeniul profesional în cauză. În acest scop, beneficiază de o recunoaștere sub o anumită formă din partea unui stat membru și eliberează membrilor lor un titlu de calificare, asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc și le conferă dreptul de a utiliza un titlu, o abreviere sau un statut corespunzător titlului de calificare respectiv.

De fiecare dată când recunoaște o asociație sau o organizație profesională, statul membru informează în acest sens Comisia, care publică o comunicare adecvată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prin adoptarea prezentei propuneri, **profesia de inginer constructor va deveni o profesie reglementată în accepțiunea Directivei 2005/36**, iar normele cuprinse în aceasta, precum și măsurile interne de transpunere vor deveni incidente.

Totodată, prin recunoașterea Camerei Inginerilor din Domeniul Construcțiilor din România, ca organizație profesională ce are printre atribuții atestarea dreptului de liberă practică pentru ingineri constructori (art.24 lit.g din propunerea legislativă), aceasta va deveni

organizație în sensul art.3 alin.(2) din directivă, iar statul român va trebui să transmită Comisiei Europene o informare în acest sens.

5. Eliminarea, între statele membre, a obstacolelor din calea liberei circulații a persoanelor și serviciilor constituie unul dintre obiectivele Uniunii, iar aceasta presupune, în special, că *orice resortisant al unui stat membru, are dreptul de a exercita o profesie, ca lucrător salariat* - în temeiul art.45 TFUE – sau ca persoană care desfășoară o activitate independentă într-un alt stat membru decât cel în care a obținut calificările profesionale, fie cu titlu permanent (**ca lucrător independent**) - beneficiind de libertatea de stabilire, în temeiul art.49 TFUE - fie cu titlu temporar (**ca prestator de servicii**) - beneficiind de libertatea de prestare a serviciilor, în temeiul art.56 TFUE.

Prin urmare, pentru a evita o aplicare eronată a normelor adoptate la nivelul Uniunii Europene, care ar putea conduce la declanșarea de către Comisia Europeană a unei *proceduri de infringement* împotriva României la **art.2, partea introductivă**, propunem ca textul să debuteze astfel:

„Au dreptul să exercite, în condițiile legii, profesia de inginer...”.

În ceea ce privește textul propus pentru **alin.(1) lit.b)**, sunt necesare unele precizări.

Referitor la dreptul la libera circulație a persoanelor, în toate formele sale (inclusiv dreptul de a exercita o activitate profesională în alt stat membru, în calitate de lucrător salariat, independent sau de prestator de servicii), dispozițiile comunitare derivate relevante sunt cuprinse în Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr.1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE. Actul normativ comunitar, cu relevanță și pentru SEE, a fost transpus în dreptul intern prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.260/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Expresia *drept de rezidență* sau termenul *rezident*, deși definite în art.2 pct.4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/2005 nu se regăsesc în Directiva 2004/38/CE, care pune în aplicare art.18

din Tratatul de instituire a Comunității Europene (actualul TFUE), ci aceasta face vorbire despre *dreptul de ședere*.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.21 alin.(1) TFUE (ex-art.18 TCE) ***orice cetățean al Uniunii are dreptul de liberă circulație și de ședere pe teritoriul statelor membre, sub rezerva limitărilor și condițiilor prevăzute de tratate și de dispozițiile adoptate în vederea aplicării acestora.*** Textul primar este detaliat în cuprinsul capitolului III din Directiva 2004/38, iar în considerentul (11) din preambulul său - care reflectă ceea ce Curtea Europeană de Justiție a statuat în Hotărârea din 17/09/2002, *Baumbast and R* (C-413/199, *Rec.2002,p.I-7091*, punctele 81-85) - se arată că ***dreptul fundamental și personal de ședere în alt stat membru este conferit în mod direct prin tratat cetățenilor Uniunii și nu depinde de îndeplinirea anumitor proceduri administrative.***

Prin urmare, întrucât, pe teritoriul României, beneficiari ai dreptului de ședere (rezidență) sunt toți cetățenii Uniunii Europene și ai Spațiului Economic European, pentru evitarea unei exprimări tautologice, este necesară eliminarea sintagmei „cu dreptul de rezidență în România”, din cadrul **art.2 alin.(1) lit.b).**

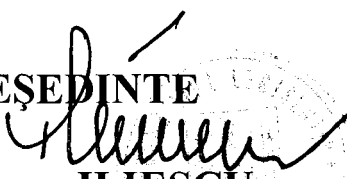
6. Întrucât **art.13** cuprinde un singur alineat, este necesară eliminarea marcării sale cu „(1)”.

Reiterăm observația pentru **art.15** și **art.42**.

7. La **art.18 lit.c)** exprimarea este eliptică, motiv pentru care propunem reformularea primei părți, după cum urmează:

„c) dacă **suspendarea** este dispusă prin ...”.

8. Având în vedere conținutul **Secțiunii a 5-a a Capitolului II**, care vizează atât nedemnități cât și incompatibilități în exercitarea profesiei, este necesară reflectarea acestui fapt și în titlul secțiunii.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 722/9.06.2010.